

3. K. STOJANOWSKI (Poznań). — Paleoazjatyckie residua na Wileńszczyźnie.

Referent, zajmując się analizą antropologiczną ludności kresów północno-wschodnich, natrafił na element rasowy, który żadną miarą nie dał się zidentyfikować z którymkolwiek typem z zamieszkujących wedle C z e k a n o w s k i e g o Polskę. Element ten reprezentują średniorośli, jasnopigmentowani, pośredniogłowcy (wsk. gł. 81—83), o wydłużonej twarzy (wsk. lic. górny około 56) i szerokim nosie (wsk. około 71). Wykazując wiele podobieństw z typami prestłwiańskim (β) i subnordycznym (γ), jest on stosunkowo trudny do wyodrębnienia. Element ten referent nawiązuje do typu paleoazjatyckiego (π), charakterystycznego składnika ludów fińskich, a może jeszcze i dawniejszych na wschodzie Europy oraz ludności ainoskiej na północnym wschodzie Azji. Elementy te, uległszy wynarodowieniu przez fale ekspansyj litewskich, białoruskich, polskich i rosyjskich, zachowały swój typ fizyczny. Omawiany typ możnaby nawiązać do typu kurhanowego T a l k i - H r y n c e w i c z a, typu, do którego, wedle tego badacza, należą: Mickiewicz, Kościuszko i cesarz Paweł I. Występowanie tych elementów można dotychczas stwierdzić w powiatach: Oszmiana, Mołodeczno, Wilejka i Postawy. Tak tedy typ paleoazjatycki stanowi regionalny rys antropologiczny kresów północno-wschodnich, rozszerzając się najprawdopodobniej dalej na wschód i na północ do terytorjów dawnych języków fińskich.